

Πάρνηθα – Αλογόπετρα – Enitor Ergo Sum

Πάρνηθα, Αλογόπετρα, "Enitor Ergo Sum", 2/6/1996 120μ, VII/VII+ Τζ. Μηλιάς, Ντ. Δήμιζας.

Απαραίτητα υλικά: Δύο εξηντάρια σχοινιά, 12 σετάκια.

Συντήρηση: Στις 5 Μαΐου 2012, έγινε συντήρηση της "Enitor ergo sum" από τους Τζ. Μηλιά και Ν. Γρηγορόπουλο με εξοπλισμό που διέθεσε η ΕΟΟΑ.

Προσανατολισμός: Ανατολικός. Η διαδρομή μετά τις 3 το μεσημέρι είναι στη σκιά.

Πρόσβαση: Πριν φθάσουμε στη Χασιά, στρίβουμε δεξιά σε μεγάλη διασταύρωση, κινούμενοι προς την κόκκινη ορθοπλαγιά που βλέπουμε χαρακτηριστικά στο βάθος μπροστά μας. Καταλήγουμε σε διασταύρωση που δεξιά πάει προς μοναστήρι και αριστερά μπαίνει στο χωριό. Συνεχίζουμε ευθεία (είναι ακριβώς ο δρόμος που οδηγεί στη Μικρή Βαράσοβα και την πάνω Αλογόπετρα). Όταν περίπου η ορθοπλαγιά βρίσκεται δεξιά μας (καμιά πεντακοσαριά μέτρα από την διασταύρωση του μοναστηριού), παρκάρουμε ή στρίβουμε δεξιά σε κακό χωματόδρομο που οδηγεί σε 200μ σε εγκαταλελειμμένη στάνη. Το μονοπάτι, ξεκινάει αριστερά από τα βράχια της στάνης και είναι ευδιάκριτο. Το ακολουθούμε μέχρι να διασχίσουμε ανηφορικό λιβάδι (5 min). Στη συνέχεια βρίσκουμε σημάδια που εγκαταλείπουν το μονοπάτι για να μας οδηγήσουν δεξιά. Ακόμη και αν δεν βρούμε τα σημάδια αυτά, είναι σαφές ότι πρέπει να στρίψουμε επειδή κάποια στιγμή η ορθοπλαγιά είναι σαφώς δεξιά, σχεδόν πίσω μας. Από εκεί, είτε με τη βοήθεια των σημαδιών από υποτυπώδες μονοπάτι, είτε εκτός μονοπατιού, κινούμαστε έχοντας το αρχικό, χαμηλό τμήμα της ορθοπλαγιάς αριστερά μας και σε περίπου 15 λεπτά φθάνουμε στον χαρακτηριστικό αρνητικό κόκκινο τοίχο όπου είναι οι διαδρομές "enitor ergo sum" και λίγα μέτρα αριστερότερα, στην χαρακτηριστική χαραμάδα-δίεδρο η "κατ οίκον εργασία". Στη βάση της "κατ οίκον εργασία" υπάρχει μισοσβησμένο με κόκκινη μπογιά το όνομά της και ένα βέλος.

Ιστορικό: Ανοίχθηκε από τον Τζ. Μηλιά μαζί με τον μαθητή του από το σχολείο Ντίνη Δήμιζα το καλοκαίρι του 1996. Λίγους μήνες πριν, οι Μηλιάς, Ντούρος είχαν ανοίξει την διπλανή διαδρομή, "κατ οίκον εργασία". Έτσι, με πρόσβαση από δίπλα, οι Μηλιάς, Δήμιζας κατέβηκαν με ραπέλ τη διαδρομή και αρχικά δοκίμασαν τον αρνητικό τοίχο τον οποίο βρήκαν πιο εύκολο από ότι αρχικά νόμιζαν. Στη συνέχεια κάρφωσαν τη διαδρομή που εξελίχθηκε σε μία από τις πιο κλασσικές διαδρομές της Αττικής σε αυτή τη δυσκολία. Η ονομασία είναι παράφραση της γνωστής φράσης του Καρτέσιου "σκέφτομαι άρα υπάρχω" (cogito ergo sum). Στα Λατινικά, σκαρφαλώνω/αναρριχώμαι λέγεται "enitor", εξ ου και τελικά το όνομα "Enitor ergo sum".

Περιγραφή:

1η σχοινιά (30μ): Όμορφη αναρρίχηση σε κάθετο, ελαφρά αρνητικό τοίχο (VI) με ένα πέρασμα VII- προς το τέλος. Ο βράχος είναι καλός, ακόμη και εκεί που μοιάζει να αποτελείται από κολλημένα μεταξύ τους κομμάτια (7 πλακέτες).

2η σχοινιά (20μ): Δύσκολο ξεκίνημα σε αρνητικά που όμως διαθέτουν χούφτες όπου τις χρειάζεσαι (VII+). Στη δεύτερη ασφάλεια πάμε μισό μέτρο δεξιά και βάζοντας το αριστερό μας πόδι ψηλά μέσα στην τρύπα που πιάναμε, φθάνουμε οριακά με το αριστερό μας χέρι, ακριβώς από πάνω μας τρύπα-πολύ καλό πιάσιμο. Στη συνέχεια συνεχίζουμε προς τα πάνω βρίσκοντας χούφτες (VI+) για να μπούμε τελικά δεξιά στο διέδρο/νεροσυρμή μέχρι το ρελέ (5 πλακέτες).

3η σχοινιά (35μ): Όμορφο ξεκίνημα σε δίεδρο (VI+), έξοδος σε πλάκα με σπασμένα. Η ασφάλιση στα σπασμένα είναι πιο αραιή (ανά 3-4 μ) αλλά είναι εύκολα (IV+). Προσοχή σε πιθανά σαθρά (9 πλακέτες).

4η σχοινιά (35μ): Ξεκινάει με κίνηση σε σπασμένα (IV+) και σχετικά μακριά την πρώτη ασφάλεια. Συνεχίζει με σπασμένα ασφαλισμένα κάθε 3-4 μέτρα για να μπει σε αρνητικό που συνεχίζει σε χαραμάδα (VII-), πολύ καλά ασφαλισμένο. Στο crux, περνάμε με καθαρό dulfer. Δεν μπαίνουμε στο λούκι αριστερά μας (10 πλακέτες)

Επιστροφή με ραπέλ: R4 → R3 R3 → R2 R2 → κάτω

Εναλλακτικά, μπορούμε από το 4ο ρελέ να βγούμε πάνω (2-3 μ IIIου βαθμού) και να γυρίσουμε με τα πόδια από αριστερά.

Παρατηρήσεις: Η διαδρομή έχει πολυάριθμες επαναλήψεις και θεωρείται κλασσική. Έχει όμορφες κινήσεις και απαιτεί τεχνική ενώ είναι σωστά ασφαλισμένη και ιδανική για αναρριχητές που μπαίνουν στον VII βαθμό. Δεν χρειάζεται χρήση φυσικών ασφαλειών. Την άνοιξη του 2012, η διαδρομή συντηρήθηκε από τους Τζ. Μηλιά και Ν. Γρηγορόπουλο με εξοπλισμό της ΕΟΟΑ. Πιο συγκεκριμένα αντικαταστάθηκαν/συντηρήθηκαν τα ρελέ, ελέγχθηκαν οι ασφάλειες της διαδρομής, αντικαταστάθηκαν κάποιες οξειδωμένες ασφάλειες στην 1η σχοινιά και προστέθηκαν μία ασφάλεια στα εύκολα σαθρά της 3η σχοινιάς και άλλη μία στα εύκολα σαθρά της 4ης σχοινιάς. Ακόμη, άλλαξε ελαφρά η θέση της τελευταίας ασφάλειας στην 4η σχοινιά, (κατέβηκε λίγο πιο χαμηλά) ώστε να κάνει μικρότερη γωνία το σχοινί προς το τελευταίο ρελέ.

1ο ρελέ: Ρελέ κρεμαστό. Διαθέτει χημικό κρίκο και δύο πλακέτες με μόνιμα караμπίνερς.

2ο ρελέ: Ρελέ κρεμαστό. Διαθέτει χημικό κρίκο και δύο πλακέτες με μόνιμα караμπίνερς.

3ο ρελέ: Ρελέ σε άνετο πατάρι. 20μ αριστερά μας, (σχεδόν περπάτημα) το μεγάλο πατάρι της "κατ οίκον εργασία". Το 3ο αυτό ρελέ διαθέτει χημικό κρίκο και δύο πλακέτες με μόνιμα караμπίνερς.

4ο ρελέ: Ρελέ κρεμαστό. Διαθέτει μία παλιά πλακέτα με δύο ναυτικά κλειδιά και δύο νέες πλακέτες με μόνιμα караμπίνερς.

Enitor ergo sum

(Σκαρφαλώνω άρα υπάρχω)

Τζ.Μηλιάς - Ντ.Δήμιζας

2 / 6 / 96

Τοποθεσία : Πάρνηθα, Κοκκινόβραχος
(πάνω ακριβώς από τη Χασιά).
Ξεκινάει 5μ δεξιά από την
"Κατ'οίκον εργασία"(βλέπε
Κορφες Νο 118/96)

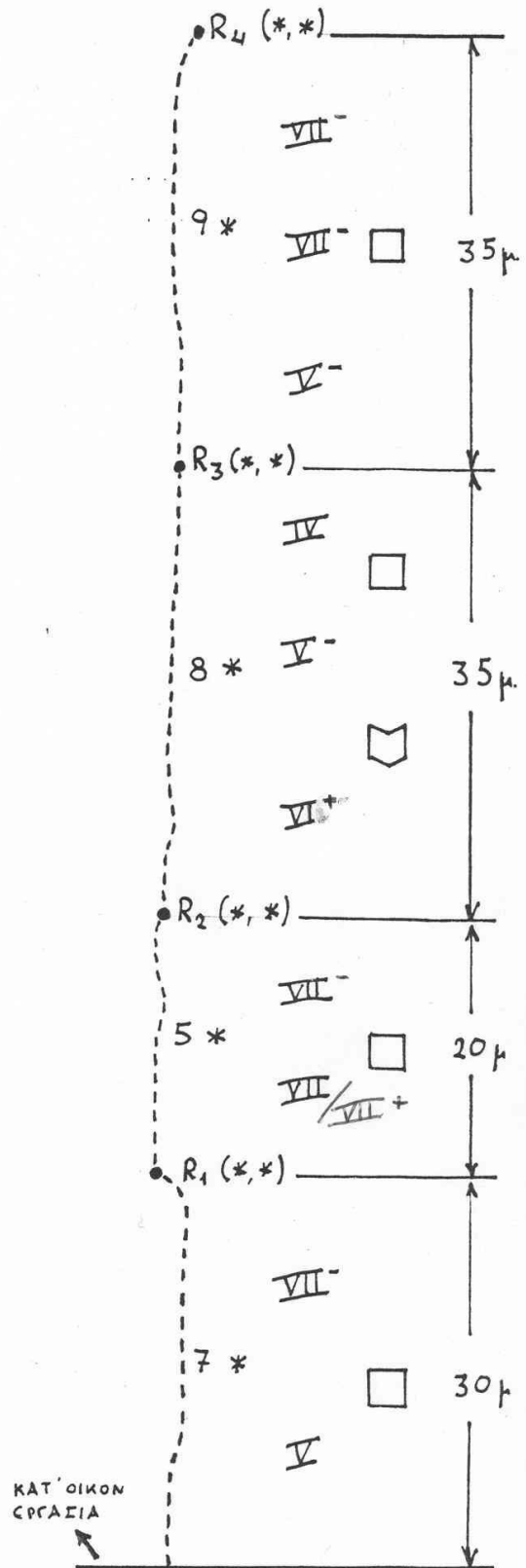
Ανάπτυγμα : 120 μ.

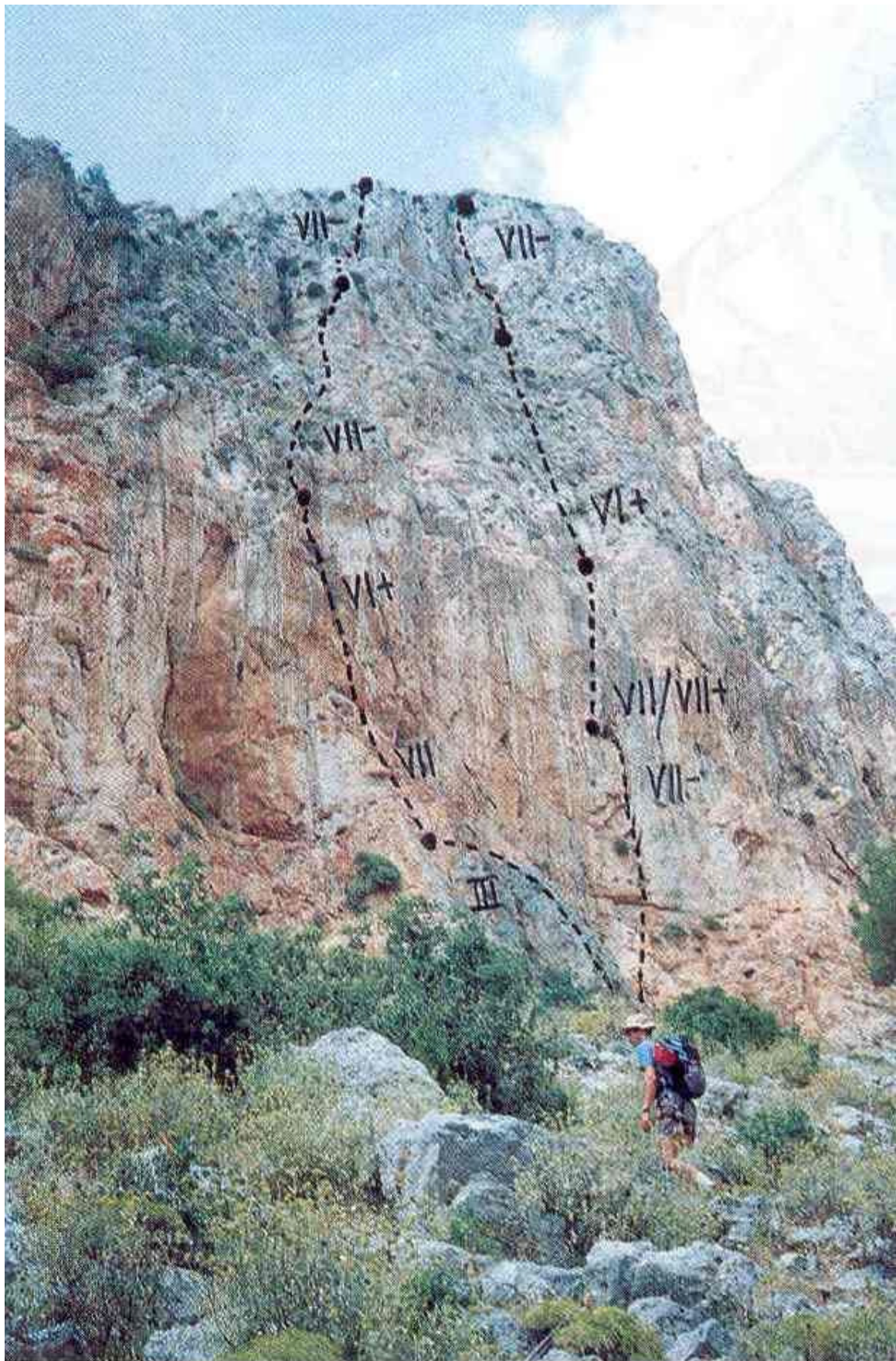
Δυσκολία : V II

Απαραίτητα υλικά : Η διαδρομή είναι πλήρως εξοπλισμένη με πλακέτες.

Ραπέλ : Τρία ραπέλ (30μ , 30μ , 40μ) από εξοπλισμένα με κρίκους ρελέ(R₄, R₃,R₂).

Γενικά : Είναι ένας μεγάλος αρνητικός τοίχος με πολύ καλή ποιότητα βράχου.Το τέλος της 3ης σχοινιάς έχει λίγα χώματα και φυτά.
Ολόκληρη η διαδρομή έχει σκιά το απόγευμα (μετά τις 14.30) και προσφέρεται για αναρρίχηση το καλοκαίρι.

Αλογόπετρα: Αριστερά: “Κατ’ οίκον εργασία”.
Δεξιά: “Enitor ergo sum”